

er det, fordi det drejer sig om en Indførsel fra Ulandet, som i det væsentlige er Lüksusindførsel, og som vi vil ramme over hele Linien for at forbedre Handelsbalancen for en Indførselsgruppe, hvor Indførselen, som sagt, er mellem 6 og 7 Mill. Kr. For øvrigt kan jeg ganske slutte mig til den Bemærkning, som mit Partis ærede Ordfører (N. P. Jensen) gjorde med Hensyn til dette, at disse Forslag ikke maa betragtes som Toldforslag, men udelukkende som Valutaforslag, og at det derfor ikke kan være Regeringens Hensigt at føre disse høje Toldsatser over i en permanent Toldlov.

Derefter talte det ærede Medlem om den uhyre Byrde, Valutaydelsen vilde være for Arbejdere med Ugeløn paa 40—50 Kr. Jeg antager, det ærede Medlem særlig havde Forholdene i København for Øje, og skal derfor nøjes med københavnske Eksempler. En Arbejder med 50 Kr. i Ugeløn, altsaa med 2 600 Kr. om Aaret, vil, hvis han er gift og har to Børn eller flere, aldeles ikke komme til at svare denne Valutaydelse; for Folk med 3 Børn begynder Valutaydelsen først ved Indkomsten 3 100 Kr., for Folk med to Børn ved 2 800 Kr., for Folk med eet Barn ved 2 500 Kr. Det ærede Medlem ser, at de Arbejdere, han har talt om, for den allerstørste Dels Vedkommende ikke vil blive ramt ved denne Ydelse, i hvert Tilfælde ikke blive ramt nævneværdigt.

Det ærede Medlem mente ikke, at det af ham foreslaaede Økonomiraad vilde betyde en Dirigeringen af Landets hele Økonomi. Jeg kan ikke se rettere end, at det er det. Der siges i det socialdemokratiske Forslag: „I den Udstrækning, som Økonomiraadet og Ministeren skønner, det vil være formaalstjenligt, foretages Importbegrænsning for saadanne Varer, der kan anses som Lüksusvarer, eller hvis Import under de forhaandenværende Forhold i øvrigt maa anses for at være uheldig for det danske Samfund.“ Det skal dette Økonomiraad sidde og skønne over. Endvidere skal det gøre „Indstilling til Handelsministeren om Sukkerpriser for Indland og Uland, om Fabrikernes Avance, Forrentning m. v.“ „I den Udstrækning, som det maa anses formaalstjenligt, iværksættes en saadan Varerationering, som maatte være nødvendig til Forbedring af Danmarks Handelsbalance.“ Det skal foretage „en Undersøgelse angaaende Avanceberegningen for danske Produkter og for Omsetningen af danske og udenlandske Varer. Efter at Samraad har fundet Sted med de interesserede Erhvervsorganisationer, foretager Økonomiraadet Indtilling til Handelsmini-

steren angaaende Fastsættelse af en rimelig Avance paa de for Befolkningens Livsførelse vigtige Varer.“ Det er et saa dybt og alvorligt Indgreb i Næringslivet her i Landet, at den Udtalelse, jeg fremkom med, er fuldt ud berettiget.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte sig ikke meget forhaabningsfuldt med Hensyn til en Overenskomst om de Lovforslag, som Regeringen har fremsat, og han syntes noget krænket over, at Regeringen havde fremsat Forslag, som det maatte antages stod det konservative Folkepartis Opfattelse saa fjernt. Jeg skal dertil blot gøre den Bemærkning uden at udbyde Emnet, at det var det konservative Folkeparti, der fremsatte sit Forslag om at løse Valutavanskelighederne ved en Guldtd, uden at det havde spurgt Venstre derom, hvad jeg heller slet ikke mener det i nogen Maadevar forpligtet til. Men det konservative Folkeparti vidste meget vel, at Lovforslaget om Guldtd var et Forslag, som Venstre under ingen Omstændigheder kunde tiltræde. Derimod maa jeg tilstaa, at jeg ikke har haft en saadan Opfattelse af de Forslag, som Regeringen har fremsat. Jeg har ikke haft den Opfattelse, at det var Forslag, der maatte sidde det konservative Folkeparti som Sennep udi Næsen for at bruge et gammelt Udtryk fra vor middelalderlige Historie. Jeg mente og mener, at Forslaget om Valutaydelse indeholdt væsentlige Træk, som jeg paa Forhaand maatte antage maatte tiltale det konservative Folkeparti, nemlig en Indskrænkning af Forbruget, der i Virkeligheden førte helt til Bunds, en Stimulus for Opsparingen her i Landet, en Konsolidering af Landets hele Økonomi, Tilvejebringelse af et betydeligt Beløb til Afbetaling af Statsgelden. I alt dette kan jeg ikke se, der skulde ligge noget, som paa Forhaand maatte anses for ubehageligt for det konservative Folkeparti eller som stridende mod dets Principper.

Heller ikke kan jeg i de af os fremsatte Afgiftsforslag se noget saadant, saa jeg maa mene, at hvis noget af vore to Partier skal bebrejdes at have fremsat Forslag, om hvilke man med Sikkerhed kunde vide, at det andet Parti ikke kunde acceptere dem, saa falder den Bebrejdelse paa det konservative Folkeparti for dets Fremsettelse af Guldtdlovforslaget og ikke paa os. Det ærede Medlem citerede en Udtalelse af mig om at gaa det længst mulige ad Toldvejen. Ja, men som det ærede Medlem vil erindre, saa faldt denne Udtalelse i nøje Forbindelse med Lüksustold. Det drejede sig om at gaa de Skridt videre, som